

ERDEI ZOLTÁN

A METAFIZIKAI
EGYEDÜLLÉT FOKOZATAI

Erdei Zoltán második könyvében arra vállalkozik – meggyőződésünk szerint sikerrel –, hogy a szolipszizmus élő megtapasztalásának leírását adja. A Szerző a szolipszizmus szóval nem elsősorban egy metafizikai doktrínát jelöl, hanem azt az eredeti, emberfeletti, isteni, sőt istenfeletti tudatállapotot, amelynek alanya magában hordozza mindenek megteremtésének lehetőségét, és mindenek meg nem-teremtésének lehetőségét is. Ez az alany nem ragadható meg másként, csak egyes szám első személyben, mint Önmagam(ság). Ennek fényében mondható az, hogy nem pusztán minden bennem van, hanem minden én önmagam vagyok. Ez a spirituális út célja; vagyis a cél a szolipszisztikus átélés és állapot megvalósítása. A metafizikai egyedüllét azonos a szolipszisztikus „állapottal” (vagy inkább állapotfeletti állapottal), és eme szellemi tapasztalati síkot több fokozaton keresztül lehet megragadni. Eme síkokat „írja le” Erdei Zoltán, miközben maga is hangsúlyozza, hogy mennyire sápadtak a szavak eme spirituális átélések érzékeltetésére.

A könyv a válsághelyzet, a közönséges ember állapotának érzékeltetésével indul, amely ellenpontja az eredeti és egyben megvalósítandó állapotnak, és amely módszertani alapot szolgáltat a spirituális út ívének érzékeltetéséhez. Megmutatja, mely főbb pontokon lehet

elbukni annak az embernek, aki a válsághelyzet megoldására törekszik. E főbb pontok az álelotéria, valamint a doktrinális igazságok birtoklása melletti spirituális hübrisz. A lényeg – a metafizikai egység fokozatainak érzékeltetése – azonban ezután következik, hogy aztán az utolsó fejezetben konkludáljon a legalapvetőbb tapasztalat kimondásában. Eme legalapvetőbb tapasztalat azonban nem érthető meg – vagyis inkább absztrakt maradna – a könyv egésze, az „előzmények” nélkül. Egyedülálló a könyvben az, hogy a modern ember válságát nem a külső körülmények korholásában ragadja meg, hanem bensőleg, a személy töredékességének érzékeltetése révén, és a „megoldást” is a személyből kiinduló, lényegi értelemben vett szubjektív út bejárásában látja.

TARTALOM

Előszó

Első rész: A szolipszizmus szemléletének „elveszítettége”
(A közönséges ember válsága)

- Első fejezet:* A közönséges ember külvilágával való viszonya
- Második fejezet:* A közönséges ember önmagával való viszonya
- Harmadik fejezet:* A testi ember
- Negyedik fejezet:* Hazugság és kifordultság
- Ötödik fejezet:* A modern „ezetória” problémája
- Hatodik fejezet:* Íme, az ember

Második rész: A szolipszizmus fokozatai

Első fokozat

Hetedik fejezet:

- A szolipszizmus elméletei
- A „két világ között”

Második fokozat

Nyolcadik fejezet:

- A Szemlélő pozíciójából történő élő megfigyelések
- A megváltozott szemlélet
- A szellemi tanítások átértékelődése
- A szolipszizmus „cáfolati” kísérletei
- A kivételek szerepe
- Összefoglalás
- Vulgáris szolipszizmus(?)

Harmadik fokozat

Kilencedik fejezet:

- A tudatfolyamatok elemzése
- A kibontakozó folyamatok iránya
- A közvetlen emelkedés iránya
- A tudat kihagyó „ugrásai”
- A tudat „háttérjelenségei”
- A tapasztalatok határtalan felbontása